

۲۰۱۹/۰۳/۲۰

م. اسحاق نگارگر

الا گل دانه دانه دانه دانه نگار جان قارکده نمایه خانه:

ناسازی ایام گرایست که دیدم ++ ترسم که بهار آید و دیوانه نباشم

من معمولاً در آستانه آمد نوروز نوعی دل‌تنگی پیدا می‌کنم که گاهی هفته‌ها نزدیک می‌ماند و دستم برای هیچ کار پیش نمی‌رود و هنگامی که چنین شد تنها موسیقی می‌شنوم و موسیقی دریای نا پیدا کرانه است که مرا در خود و با خود می‌برد و در همین حال است که موسیقی برایم کیفیتی دیگر پیدا می‌کند.

به هر صورت به آواز مرحوم هماهنگ گوش می‌دهم. او سالها پیش از جهان ما رفته است اما آن وقت که طوفان حوادث کشورش را ویران کرد و او را واداشت که هوای معتدل کابل را ترک بگوید و از مجبوریت خود را تا گرمای سوزان پشاور برساند با همان صدای گیرای خود آهنگ معروف (الا گل دانه دانه) را می‌خواند و می‌گوید:

که کابل سرا پا ویرانه گشته و پیر و جوان دیوانه گشته و حال کابل بدتر از این نمی‌شه و از همه مهمتر اینکه کابل دیگر خراباتی ندارد و اما از آن عوالمی که او با صدای دردناک خویش در من به وجود آورده است به خود می‌آیم که او در پایان آهنگ خود می‌خواند:

الا گل دانه دانه دانه دانه ++ نگار جان قارکده نمایه خانه

در خیال به او می‌گویم: «باری سر بردار که وضع کابل بسیار بدتر از آنچه خودت دیده بودی گردیده است. اگر در روزگار خودت دل کابل از اصابت راکت‌های کور پاره پاره بود اکنون آن پارگی‌ها پهن‌تر و ژرف‌تر یافته است و اکنون کار به جایی کشیده که لاری‌های پُر از مواد منفجره را در کوی و برزن این شهر انفجار می‌دهند و اگر روزگاری دویی‌های شهر کابل که یادشان به خیر باد جامه‌های شاگردان لیلیه را بر سنگ‌های کنار دریای کابل می‌کوفتند و می‌گفتند «به‌مه چی که کنده شد» اکنون گوشت پاره‌های سوخته و استخوان‌های سوخته بیچارگانی را که به حکم ضرورت یا تصادف در محل حضور یافته‌اند بر درخت‌های بی‌برگ و بار کابل می‌اویند و با افتخار

فریاد می زنند که «به مه چی که گشته شد.» آنان که مریدان غافل و از خدا بی خبر را به قصد استشهاد (طلب شهادت) می فرستند می گویند که در آن سوی شهادت حوران بهشتی برای شان در حجله عروسی نشسته اند و اما وقتیکه مرحوم هماهنگ می خواند:

«نگار جان قار کده نمایه خانه» این نگارجان دیگر تنها «نگار» او نیست بلکه «نگار» ملیون ها زن و مرد افغان است که چیزی کم چهل سال شد که قهر کرده و به خانه شان باز نمی گردد. آری این نگاری که قهر کرده است و به خانه نمی آید نگار صلح و آرامی است که زن؛ مرد؛ دختر و پسر افغان منتظرش استند ولی آن «نگار» یا قهر کرده است و یا دیگران نمی گذارندش که به خانه برگردد و اینک که سال باز نو می شود ما همه با هم آرزو می کنیم که این «نگار» قهر کرده به خانه برگردد و صفا؛ صمیمیت و عشق نسبت به هم نوع را با خود برگرداند.

آری الا گل دانه دانه دانه ++ نگارجان قار کده نمایه خانه

والله اعلم بالصواب نگارگر ۱۶ مارچ ۲۰۱۸ برمنکهم

تذکر:
هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

آهنگ زیبای " الله گل دانه دانه " را با کلیک بر لیک آتی بشنوید

اداره

<https://www.youtube.com/watch?v=tUTKRCLUn-o>

گل دانه دانه

[I_negargar_gol_daana_daana.pdf](#)